

[Ebba Strange]

fentlige udvælger sit personale, er det imidlertid nødvendigt at kende formen og indholdet af de prøver, der anvendes.

*) Se nedenfor sp. 3965.

Besvarelse (29/12 82):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Det er almindelig faglig kutyme, at psykologiske prøver kun gives til faguddannede psykologer, der har et konkret tjenstligt behov for disse. Årsagen hertil er dels, at man vil undgå misbrug, dels at en eventuel offentliggørelse af prøver vil kompromittere disse, hvad angår deres fremtidige anvendelighed. Mange års forskningsarbejde vil herved gå tabt, ligesom igangværende procedurer m.v. ikke vil kunne fortsætte. En række prøveprocedurer kræver endvidere anvendelse af forskelligt apparatur.

En forsvarlig anvendelse af disse prøver kræver således en specialuddannelse af psykologerne, samt at disse har et indgående kendskab til de uddannelser og senere funktioner, der skal varetages af det udvalgte personale. Det skal endelig understreges, at ingen prøveresultater kan stå alene, idet de dels skal sammenholdes med andre prøveresultater m.v., dels indgå i de samtaler og interviews, der gennemføres med den enkelte ansøger, før beslutning om eventuel antagelse finder sted.

På baggrund heraf finder jeg ikke at kunne vedlægge eksempler på de omtalte psykologiske prøver. Såfremt fru Ebba Strange ønsker yderligere orientering, er jeg indstillet på at formidle et møde med chefen for forsvarrets center for lederskab, hvor det af forsvaret anvendte materiale nærmere vil kunne drøftes.

Spm. nr. S 395

Til *miljøministeren (16/12 82)* af:

Ebba Strange (SF):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med lov om kommuneplanlægning, at Århus kommunalbestyrelse i forbindelse med udsendelse af redegørelse efter lovens § 6 vedtager ikke at lade mindretalsindstillinger følge redegørelsen i offentlighedsfasen?«

Begrundelse

På et møde i Århus byråd den 15. ds. har byrådets flertal afvist at lade indstillinger fra mindretal i byrådet indarbejde eller medfølge flertallets redegørelse i den offentlighedsfase om kommuneplan, der nu skal iværksættes. Flertallet i Århus byråd har besluttet, at flertalsredegørelsen skal husstandsomdeles i kommunen, så alle borgere kan deltage i debatten, således som det var forudset, da loven blev vedtaget. Med hensyn til mindretalenes indstillinger har det samme byrådsflertal besluttet, at disse kan fremlægges på biblioteker, kommuneinformation og lignende steder.

Denne fremgangsmåde finder spørgeren er i klar modstrid med folketingets intentioner med lovens bestemmelse. I den betænkning, der blev afgivet af folketingets udvalg om fysisk planlægning den 3. juni 1973, og som dannede grundlag for folketingets vedtagelse af loven, står der (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg B, spalte 649): »Ved vurderingen af bestemmelsen (i § 6, stk. 1) har det i øvrigt været en selvfølge for flertallet, at eventuelle mindretal i kommunalbestyrelsen altid vil få lejlighed til at komme til orde i redegørelsen, f.eks. med hensyn til alternative planløsninger.«

Det må opfattes som almindelig, god forvaltningsskik, at den betænkning fra et folketingsudvalg, der indgår som en del af folketingets beslutningsgrundlag ved en lovs endelige vedtagelse, er lige så bindende for lovens forvaltning som selve lovteksten. På denne baggrund finder spørgeren, at byrådsflertallet i Århus har handlet imod loven, og opfordrer ministeren til at behandle sagen med stor alvor, da den ellers kan komme til at danne præcedens i andre kommuner.

Såfremt Århus kommunes handling skyldes manglende klarhed i de ministerielle forskrifter, der har fulgt loven ud til kommunerne, mener spørgeren, at disse administrative bestemmelser må omformes, så de bliver i overensstemmelse med folketingets hensigt med lovens bestemmelse, herunder med folketingsudvalgets betænkning.

Besvarelse (22/12 82):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Planstyrelsen har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende: